

revisionen selvfolgelig have behandlet dette Spørgsmaal ganske anderledes end nu, da Ministerierne altid have svaret paa en saadan Maade, at man maatte antage, at de var fuldstændig enige med Statsrevisionen i, at de Foranstaltninger, hvortil Penge ere bevilgede, ogsaa skulle udføres. Den cærede Finantsminister har i et Foredrag i Folkethinget som Bevis for, at der var Grund til at tro, at Rigsdagen og Statsrevisionen varer enige med Ministeriet om dette Spørgsmaal, blandt Andet anfører, at der ikke har været gjort noget Spørgsmaal med Hensyn til Ebbjerg Havn, og om, hvorledes Kontrakten derom kunde være afsluttet med senere Tidsfrister, end Lovent hæmler. I denne Auledning skal jeg oplyse, at dette Spørgsmaal dog er blevet gjort; i Skrivelse af 6te December forrige Aar har Statsrevisionen blandt andre Spørgsmaal med Hensyn til Ebbjerg Havn ogsaa stillet følgende: "I Forbindelse hermed ønskes tillige en Udtalelse af Ministeriet om Grunden til, at Kontrakten har fastsat senere Tidsfrister for Havnearbejdets Udførelse, end Loven af 24de April 1868 fastsætter." Jeg tror, at Statsrevisionen ogsaa derved har viist, at den holder stært paa den Regel, at de Foranstaltninger, som ved Lov eller ved Overenskomst ved Finantslovens Behandling ere vedtagne, skulle udføres til den Døg, som Loven bestemmer. Jeg tror altsaa ikke, at den højtstående Minister kan hente nogen Støtte for sig i Statsrevisionens Befatninger og i den Behandling, som Statsrevisionen hidtil har givet Statsregnskaberne.

Fischer: Det vilde være mig meget ejert, om jeg turde betegne Udbryttet af Forhandlingerne i forrige Møde som et saadant, hvorved der var optaet Enighed med Finantsministeren om to Punkter; thi saa skal vi et fastere Grundlag for vores Forhandlinger i Døg. Men jeg er ikke ganske sikker paa, at jeg har truffet Finantsministerens Mening i saa henseende aldeles rigtigt. Jeg skal intældtillid tillade mig at begynde med at udtale, hvad der efter min Opfattelse er antages, at der er Enighed tilstede om. Det første Punkt, hvorom jeg da formener, at der er

Enighed tilstede, angaaer Budgettet, saaledes som det nu foreligger. Jeg tror nemlig med Hensyn til det at turde forudsætte, at Finantsministeren indrommer, at der i samme viser sig en Fremgang i det Mindste lig Værdien af de Jernbaner, som i Finantslovsforlaget ere bevilgede udførte. Der er andre Medlemmer, der mene, at man kan gaa noget videre, og jeg indrommer, at der vel kan være Grund derfor. Men saa meget tror jeg, at jeg i alt Fald tor antage for givet som Noget, hvorm altsaa Alle ere enige, at der i nærværende Finantslovsforlag er budgetteret en Fremgang lig Værdien af de offentlige Arbejder, der ifølge samme skulle udføres, nævntig Jernbanearbeiderne. — Dette er det ene Punkt, hvorm der turde være Enighed. Det andet Punkt, hvorm jeg antager, at Alle ere enige, er dette, at det, naar man ser hen til de gjorte Erfaringer og til den Maade, hvorpaa vore Budgetter pleie at affattes, tor forudsættes, at Regnskabets Resultat vil blive mindst 1 Million gunstigere end Budgettets. — Foruden den Fremgang, som allerede nu er budgetteret, en Fremgang, der, som sagt, mindst er lig Værdien af de offentlige Arbejder, tor det følgelig forventes, at der derhos vil komme en kontant Fremgang i Regnskabet af 1 Million, og det er endda meget moderat anslaget efter mit Formening.

Jeg skal, efter at have stemhevnet dette, gaa over til at omtale et Spørgsmaal, som gentagne Gange har været bragt paa Banerne under nærværende Sag. — ogsaa i Døg af de to foregaaende ærede Talere, nemlig Spørgsmålet om den af den højtstående Finantsminister anstillede Sammenstigning imellem, hvad der stede med Hensyn til Ebbjerg Havn, og hvad der tor antages at være Hans Forpligtelse som Finantsminister med Hensyn til de i Finantslovsforlaget omhændlede Jernbanearbeider, hvis dette Forslag stadsfestes saaledes, som det nu foreligger. — Ganske i Forbigaaende vil jeg tillade mig at gjøre den Beværtning, at vi paa dette Punkt bestandig i disse Dage tale om Finantsministeren, medens det dog ikke bør glemmes, at det er Indenrigsministeren, hvem det vil paaligge at afslutte de paa følgende Kontrakter. Han maa selvfolgelig